

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/82/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122010217
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3122010217.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Michala Eliaša v trestnej veci odsúdeného S. C., nar. XX.XX.XXXX vo D. Y., trvale bytom D. Y., D. XXX/XX t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 02. augusta 2022 v Trenčíne, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 37Pp/54/2022 zo dňa 04. apríla 2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného S. C. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Odsúdený S. C. vykonáva trest odňatia slobody uložený a nariadený mu rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 6Tk/3/2020 zo dňa 03. marca 2021, právoplatným dňa 14. júla 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3To/51/2021 zo dňa 14. júla 2021, vo výmere 3 (tri) roky pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na výkon tohto trestu nastúpil odsúdený dňa 14. júla 2021 a predpokladane ho má po započítaní doby väzby (od 12. marca 2020 do 14. júla 2021) vykonať dňa 12. marca 2023. Lehota na podanie návrhu na podmiennečné prepustenie odsúdenému plynie odo dňa 12. marca 2022.

Dňa 18. februára 2022 bol Okresnému súdu Trenčín prostredníctvom obhajcu doručený návrh odsúdeného na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 04. apríla 2022 po vypočutí odsúdeného rozhodol uznesením sp. zn. 37Pp/54/2022 tak, že podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, nakoľko dospel k záveru, že odsúdený nespĺňa dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odsúdený sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom obhajcu. Uviedol, že vykonal už trest odňatia slobody z 3 rokov nepodmienečne 2 roky a 2 mesiace a v súčasnej dobe vykonáva uložené ochranné opatrenie, a to ústavnú protitoxikomanickú liečbu. Prvýkrát sa dostal do rozporu so zákonom, pričom súd na toto neprihliadal a rozhodnutie súdu možno považovať za arbitrárne, kde nebolo prihliadnuté ani na aktuálnu zmenu trestných sadziieb za trestné činy, za ktoré bol odsúdený. Nie je jeho vinou, že doteraz nevykonal nariadenú ústavnú liečbu, pretože pokiaľ by mu takáto liečba bola nariadená počas výkonu trestu odňatia slobody, tak by ju mohol absolvovať, pričom nepovažuje za náhodu, že takáto liečba mu bola nariadená deň po konaní verejného zasadnutia o jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Boli splnené formálne podmienky

takejto žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu doteraz nebolo rozhodnuté o jeho podnete na zmenu právnej kvalifikácie a zníženie trestu odňatia slobody s tým, že pokiaľ by sa tak stalo je zrejmé, že pri znížení trestu odňatia slobody by musel byť prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, pretože ak mu bol uložený trest odňatia slobody na úplne dolnej hranici vtedajšej trestnej sadzby, tak pri obdobných kritériách pre ukladanie trestu v súčasnej dobe by si už mal takto znížený trest dávno vykonať. Súd nebral do úvahy základný aspekt jeho žiadosti, že má zabezpečené bývanie, prácu a že sa chce starať o maloleté dieťa, o ktoré sa starajú starí rodičia, keďže matka dieťa opustila. Mohol by absolvovať ústavné liečenie aj po prepustení z výkonu trestu a jeho hodnotenie po vzatí do väzby v ÚVTOS v Banskej Bystrici bolo spočiatku problematické, vzhľadom na adaptačné a abstinenčné príznaky, pričom takéto správanie sa vo výkone trestu odňatia slobody zmenilo, a preto nie je možné vychádzať len z jeho počiatočného negatívneho postoja k podmienkam väzobného stíhania. Odsúdený konštatoval, že rozhodnutie súdu, ktorým bola zamietnutá jeho žiadosť možno považovať za také rozhodnutie, ktoré je v rozpore so statusom kritérií pre jeho resocializáciu. Najmenej 2 roky abstínuje, nie je závislý na omamných a psychotropných látkach a v tomto smere odôvodnenie uznesenia, ktoré sa opiera o jeho pôvodný negatívny postoj k podmienkam väzobného stíhania spred dvoch rokov a takisto neaktuálny znalecký posudok, sa javí byť z tohto pohľadu ako nezákonné, pričom nesúhlasí, že nebola splnená materiálna podmienka a že by existovalo riziko recidívy, je to len úvaha súdu z hľadiska odôvodnenia napadnutého rozhodnutia ako takého. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie okresného súdu a vo veci sám rozhodol o jeho podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody s uložením primeranej kúšobnej doby.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd na podklade sťažnosti odsúdeného, ktorá mu spolu so spisom bola predložená 24. júna 2022, preskúmal dňa 02.08.2022 na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Čo sa týka splnenia formálnej podmienky v prejednávanom prípade (vykonanie príslušnej časti uloženého trestu) krajský súd zistil, že táto splnená bola.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je však okrem splnenia formálnej podmienky nevyhnutné súčasné splnenie dvoch materiálnych podmienok a to, že plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd v tomto smere vykonal verejné zasadnutie v prítomnosti odsúdeného a postupoval v súlade so zákonom, keď návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol. Správne zistil, že odsúdený nespĺňa zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie, keďže vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení (z nich negatívne hodnotenie z ÚVTOS Dubnica nad Váhom, kde stanovený program zaobchádzania plní čiastočne v časti edukácia z dôvodu opakovaných porušení ústavného poriadku a resocializačná prognóza je vyhodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti, pričom záverom hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu je konštatovanie, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie s tým, že podmiennečné prepustenie neodporúča) nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako to predpokladá ustanovenie § 66 ods. 1 Trestného zákona.

Z ustanovení § 66 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), ods. 2 Trestného zákona vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného je súčasné splnenie troch podmienok, a to že odsúdený vykonal trest odňatia slobody v zodpovedajúcom rozsahu, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Z hodnotenia odsúdeného riaditeľom ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd, vyplýva záver, že stanovené ciele programu zaobchádzania plní iba čiastočne a resocializačná prognóza bola vyhodnotená ako menej priaznivá (nepriaznivá), na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. Pokiaľ ide o splnenie tretej zákonnej podmienky materiálneho charakteru, t. j. predpoklad, že odsúdený bude po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viesť riadny život a nebude

sa dopúšťať opätovne protispoločenskej činnosti, predovšetkým trestnej činnosti, ktorú krajský súd vyhodnotil ako nespĺnenú, je potrebné uviesť, že už z vyššie uvedeného zákonného znenia vyplýva, že či odsúdená osoba bude alebo nebude viesť riadny život po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody možno iba odhadovať, resp. vysloviť v tomto smere určitú prognózu, po vyhodnotení všetkých známych relevantných skutočností, ktoré sa viažu k osobe odsúdeného, pričom táto prognóza u odsúdeného, ako vyplýva z vyššie uvedeného hodnotenia je menej priaznivá, keď existuje odôvodnený predpoklad, že odsúdený nepovedie na slobode riadny život a existuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Zároveň v podstatnej miere úzko súvisí hodnotenie tejto prognózy aj so záverom o druhej materiálnej zákonnej podmienke pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pretože už ten sám o sebe v podstatnej miere napovedá o stave nápravy odsúdeného aj smerom do budúcnosti, samozrejme po všestrannom vyhodnotení a vzatí do úvahy aj ostatných ďalších podstatných faktorov, pričom v tejto súvislosti, ako bolo už uvedené, odsúdený stanovené ciele programu zaobchádzania plní iba čiastočne. Krajský súd zdôrazňuje, že zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmienené prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy.

Ustanovenie § 66 ods. 1 Trestného zákona vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienené prepustenie a musí pritom vyplývať aj zo zhodnotenia páchatelovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienenom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatelovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Okresný súd v posudzovanom prípade týmito hľadiskami sa dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmienené prepustenie odsúdeného, t. j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a dospel preto k správne záveru.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.